

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vscajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Potovanje cesarjeviča.

Ko se je prestolonaslednik našega cesarstva odpravil na ogled mej avstrijske Poljake i Ruse, tedaj imelo je laži-liberalno časopisje na roki celo zbirko lepih svetov, kaj naj stori prevzvišeni gost, in kaj naj store obiskani narodi. Potovanje je končano, ni jedna, ni druga stran se ni brigala za one svete, na vseh krajih pa je vladala mejsobna zadovoljnost in radost.

Poljski narod ima znamenito preteklost, ni še dosti nad stoletje, odkar se je počelo krčiti močno kraljestvo Poljsko, za svetovno povest je le še kratek čas, odkar je del nekdanje Poljske pal pod naše cesarstvo; žive še plemenitaške rodbine, ki so v rodu nekdanjim vladarjem in mogotcem — in vender, kamorkoli je stopil naš cesarjevič, povsodi kazala se je čast njemu, s tem pa udanost vsej cesarski hiši in celemu cesarstvu. Poljaki so pokazali, da so položili v grob stare zapeljive sanje o prenovitvi njih kraljestva, da mislijo pač še nanj, a da jih te misli spodbujajo le k duševnemu delovanju, naj se njih jezik in njih prosveta širi ondi, kamor sega njih narodnost, kajti razen politične jedinstosti je v narodnih odločilna tudi jedinstvo duševna in te ne za branijo mejniki nikake barve. Poljaki so se svojo osodo v Avstriji zadovoljni, kažejo se za vsak slučaj zveste državljane in skrb, ki so jo v tem oziru gojili Nemci, je ničeva.

Ravno tako avstrijski Rusi — nadeli se jim ime „Ruteni“ — sicer poznajo moč in važnost jednorodnih jim Rusov v seobni državi, a tudi ti ne zahtevajo drugzega, da se jim obrani njih narodna posebnost, da se ne taji njih narodnost, da se da njih jeziku pravo v šoli in pred sodiščem in da se jim pripoznajo vsaj njih starodavne pismenke. Oni narod, ki je l. 1848. sestavil močno legijo proti oholim Madjarjem, da se je ohranilo naše cesarstvo, oni je tudi po mnogih izkušnjah zvest našej monarhiji a želi si, da mu nikdo ne brani jedinstne zvesti z drugim Slovanstvom in poštenega delovanja za svoj obstanek.

Tudi prestolonaslednik poudarjal je pri raznih prilikah na tem potovanju, da časti povestniški razvoj in prepričanje obeh narodov, da cení obeh za

sluge za našo državo ter da so mu nju prizadevanja osobito na srci. Cesarjevič potoval je pretekle tedne po našem vzhodu, rekli bi, bolj v znanstvenem obziru in njegovo potovanje, morda nima posebnega oficijalnega pomena, a besede, ki jih je izrekel pri raznih prilikah, izgovorjene so določno in s tako točnostjo, da je lahko razvideti, kako ne krijejo same prepričanja njegove osebe, ampak cele vladarske hiše in krone. Ako torej vladarjev sin o tacih okolnostih obiskuje vse važne zavode teh narodov, tudi take, ki so razupiti za protidinastične, in ako pri teh pohodih ni ščedi besed priznanja, tedaj je očito, da je svitla krona spoznala, da so opisovanja nasprotnikov o tacih zavodih in njih članib le obrekovalna, ter postalo jej je očito, da delovanje slovanskih narodov ni niti proti vladajoči hiši niti proti državnim zahtevam, temveč, da je le v nje prospéh in ohranitev samega sebe pred navalom ošabnih agitatorjev nemštva, ki vidijo svoje pionirje ob sinjih valovih naše Adrije.

Še jeden odgovor našega cesarjeviča je znamenit. Na nagovor rektorja Levovskega vseučilišča in na nagovor nadškofa Sembratoviča v ruskem „Narodnem domu“ poudarjal je cesarjevič obakrat željo, naj bi oba bratska naroda dežele složno delovala za napredek in v korist deželi in državi.

To je brez dvojbe najkrasnejša želja, to je opomin bratskim narodom, opomin, ki ni uporabljati le na Poljake in Maloruse, nego ki naj bi si ga utisnili globoko v srce tudi drugi slovanski razdvojeni rodovi.

Res skupno in složno naj bi delovali vsi slovanski rodovi za napredek celega velikanskega slovanskega naroda, raztresenega po raznih deželah in državah. Le posamni se po slovanskih rodovih, ki delajo v tem zmislu za mejsobno spoznanje a s tem za omiko in vednost mej Slovani. Zavidljivo in zlobno tuje časopisje imenuje te može „panslaviste“, Vseslovane in podtika jim namen, da hote se svojimi idejami razrušiti svetovni mir in ustanoviti jedno samo slovansko državo. Gole škodaželjne besede! Prvi zastopniku te ideje izrekajo pri vsakej priliki, da njih delovanje nima nikakega političnega, ampak le kulturni pomen, da se tiče le jezika in

svojstev vseh slovanskih narodov; kolikor bližje in bližje si bodejo ti faktorji, toliko složneje bode njih delovanje vsem na prospéh. Le s spoznanjem in omiko prešle bodo tudi mržnje mej posamnimi rodovi s tem pa vojne in pomori, kakor so se javljali žalibog na slovanskem jugu še zadnja leta.

Tak panslavizem torej ni nevaren nobeni obstoječih držav, to je po večnem razvidela tudi že krona in ni se bati več klevetanja židovsko-liberalnega časopisja, starih birokratov, in družih sovražnikov. Prestolonaslednik naše države izrazil se je sam v tem zmislu, naj ohrani te misli in v to kličemo mu, kakor je on klical gališkim Rusom: mnogaja leta!

Slovanski dnevnik na Dunaji.

Znano je, da Bismarck ne poševa samo svojega diplomatičnega in političnega duha, da ne ustvarja samo velike in trdne vojske in pomirjenja in utrjenja na znotraj, ampak je njemu tudi jako do tega, da mu služi novinarstvo prek in prek v zmislu njegovih načrtov in namer. Noben evropski državnik ni potrosil in ne potrosi toliko za novinarstvo, kakor Bismarck. Ko bi poznali na tanko vse vsote, katere je Bismarck že izdal za podporo časnikov, bi se le vedeli, kakó on zna ceniti to premožno najnovejšo velesilo. Milijone in milijone je on potrosil, in on se zaradi tega gotovo ne kesa.

Da, on celo sam piše v svoje časnike in sicer, kakor se je letošnjo zimo izrazil, po večkrat na mesec, in kakor se mu zdi potreba. On nareka časnikom, in takoj se suče vse po njegovih mislih. V njegovem zmislu delajo novine po vsej Evropi, zlasti pa v Velikonemčiji in Avstriji. Pa tudi drugod je vse tako umetno napleteno, da je misliti, da delajo novine o zmislu Bismarckove politike tudi tam, kjer bi najmanj pričakovali. Poznejša zgodovinska preiskavanja utegnejo razkriti mnogokaj, vsega pa nikdar, kje je bila in je tudi pri novinah posredno Bismarckova roka vmes.

Bismarck je velikan tudi v tem, da zna po pomenu in vrednosti ceniti moč novin; on vé, da se dájo tudi civilizovani narodi in pojedinci voditi, ker samostojnega mišljenja tudi v vrhuncih je relativno dan danes veliko premalo.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Peto poglavje.

(Dalje.)

Popolnem onemogla na duši in telesu se Mabel ni upiralo besedam stare svoje prijateljice. Brez slasti pojedla je malo grizljivej, nato si je izslekla vrhno krijo ter se v zatemneli sobi ulegla. Koliko dolgo je tam mirno ležala, vedela je komaj. Akoprav se ni zadremala, vender je bilo nje mišljenje tako živo, da se na čas nikakor ni ozirala; tudi se ni prav nič zavedela, kar se je krog nje godilo. Ko je čez nekaj ur oči odprla, ter zagledala blago udovo Hopovo, ki je misleč, da spi, potrpežljivo poleg nje čuvala, skočila je vsa začudena po konci. Da pa te ure mirnega premišljevanja niso bile brez uspeha, pričal je precej pogovor, ki se je mej skrbno, a junaško devojko in nje skromno, pa zvesto svetovalko in prijateljico začel.

„Gospa Hopova,“ rekla je Mabel z veliko odločnostjo in bistro gledavši v obraz blage udove, kakor bi hotela utis svojih besed presoditi, „jaz namerujem z dečkoma odpotovati k očetu v zahodne kraje.“

„Gospica Mabel, tega vi pač resno ne mislite?“ rekla je udova z odbijajočim glasom; začudena pa se je videla manj, nego je Mabel pričakovala.

„Premislila sem“, nadaljevala je Mabel, „ter sklenila, da je najboljšje, kar lahko storim.“

„No Lidija je že pravila, da morebiti tja pojedete,“ opazila je udova, „a za milega Boga, zdi se mi toli dolga pot.“

„Da, res dolga je pot,“ rekla je Mabel s svežo krepostjo, katero jej je nevarno podjetje naudihnilo; „gospa Hopova! pa jaz se ne strašim. Alik in Murray bodeta brhka mlada potnika, jaz pa sem že skusila, da devotka v tej deželi se zmeraj lahko zanaša na prijaznost in varstvo potujočega občinstva.“

„Bog mi bodi milostiv! kaj pa bi porekel vaš oče,“ vprašala je gospa Hopova, „ko bi vedel, da ste se na to zmislili?“

„Oče seveda ne ve, v kakih okoliščinah sem,“ rekla je Mabel, „in jaz ne morem vedeti, kaj se

bi njemu zdelo najboljšje. Zato moram sama za se presoditi. V Novem Jorku nimamo več doma. Otrok ne smem vzeti k teti Ridgwayevi, celo ko bi sama tja smela. Tu ne morem ostati, niti nikjer drugje v mestu. Vrh tega,“ nadaljevala je, kot bi to bila najmočnejša točka nje dokazivanja, „trebuje me oče, o tem sem prepričana. Še vedno trpi vsled one nezgode ter razen mojega brata nima nikogar, ki bi mu stregel. Obema je treba moje pomoči, jaz moram oditi.“

„Mati, kam pa? vprašala je Lidija šepetaje; mari v zahod?“

Neopažena je bila ustopila. Mabel je precej videla, kako ognjevito je vprašala. Gospa Hopova jej je pokimala, Lidija je mater pomenljivo pogledala, pošepetala jej je zopet nekaj, obrnila se potem ter si dala na drugem konci sobe opraviti. Gospa Hopova se je le pomišljevala. Ko je Mabel opazila, da bi jej rada nekaj povedala, rekla jej je malo se smehljuje: „Kaj pa je, gospa Hopova? Povejte mi no!“

„No, mislili sva,“ rekla je udova, „to je govorili sva davi o tem — in ko bi vedeli, da bi vam bilo prav —, Lidija ima prijatelja — menim midve imava prijatelja, ki jutri pojde v zahodne kraje.“

Saj vidimo, kakó novine svet zasukavajo in v malo dneh spravijo prek in prek ravno nasprotno mišljenje in hrepenenje na površje in v veljavo. In če prihaja tak prevrat iz jedne glave, je razvidno, da utegne ista glava voditi ne samo strank in držav, ampak celo kontinente. Bismarck je pa tisti velikan, ki je rekel, da njemu niti Evropa ne imponuje, kaj li še kaka, če tudi krepka nemška stranka.

V Avstriji ustvarjajo in preobračajo Nemci in Madjari vsakodobno mišljenje in mnenje v posameznih slučajih in vprašanjih. Oni imajo skupne interese; s temi interesi se zлага kolikor toliko tudi židovski interes, to je, židje znajo gmotne dobičke zajemati iz politike, ki ugaja Nemcem in vsaj navidezno in začasno tudi Madjarom.

Ta dva naroda izdajeta tudi nemške liste, in ti listi so umljivi zaradi jezika v obče tudi tujim narodnostim zunaj Avstrije. Ti glasovi določujejo torej mnenje zunaj naše države, če izvzamemo Rusijo, ki samostojno opisuje vsaj nekoliko avstrijsko-ogerske razmere.

Po tem takem sodijo zunaj Avstrije tudi slovanske razmere v Avstriji po nemško-madžarski strankarski politiki. V resnici je brati v zunanjih novinah, da v Avstriji gospoduje tako in tako mnenje, kedar je treba spregovoriti o posameznih slučajih, dogodkih in vprašanjih. Zunanji svet torej nikdar ne izvje pravih razmer in resnice o Slovanih avstrijskih. Ta stran je jako temna in huda na telesu avstrijskih Slovanov.

Nedostatnost v tem pogledu je že imela zunaj in še ima najhujše posledice za avstrijske Slovane. Kajti drugi narodi, druge države vsled krivega poka ne morejo simpatizovati s Slovani, ki se boré za pravice in za primitivne pogoje lastnega obstanka. Nedostatnost sočutja od zunaj in nedostatnost moralne pomoči škoduje avstrijskim Slovonom neizmerno.

Češki vodja dr. Rieger se je zaradi tega že mnogokrat pritoževal, da Slovani nimajo novinarske pomoči, da bi škodo objasnile in popravile, kedar jih popačijo zlasti nemške liberalne novine. Jednako se je pritoževal v češkem klubu še lani tudi Zeithammer, in vsi veljaki češkega naroda so bili jedini v tem, da je treba pridobiti tudi na zunaj pravičnih novin, ki bi razširjale boljše in resničnejše mnenje o češkem narodu, nego se to godi doslej. Torej še Čehom, ki imajo za češki klub vendar vsaj jedno nemški pisano glasilo, se hudo zdi, da so onemogli nasproti sovražnim nemškim liberalnim novinam. Kakor pa trpijo Čehi, trpijo iz istih in še drugih vzrokov tudi drugi avstrijski Slovani.

Ko zboruje državni zbor, ne objavi noben nemški list govorov slovanskih poslancev; takó se ravna občinstvo nemško in zunanje drugih narodov po objavah nemških glasil.

Koliko dobrih argumentov naštejejo slovanski zastopniki, in vendar jim ti na zunaj in pred nemškim občinstvom ne pomagajo ničesa, ker jim vse dobro prekrije nemško židovsko novinstvo! Profesor Randa je letos z zlata vrednimi argumenti zagovarjal v gosposki zbornici Pražakovo jezikovno na redbo od l. 1886, in vendar niso Nemci dobili tega zlatega govora v roke. Naj mislimo vsled skušenj še toliko hudo o nemškem narodu, vendar mu pripisujemo toliko resnicoljubja in čuta do pravice,

da bi bil o Schmerlingovem predlogu vse drugače, Slovanom ugodniše sodil, ko bi bil isti nemški narod imel priliko poučiti se o stvari iz korenite razprave češkega učenjaka Rande.

To pa je samotipičen zgled za sto in sto drugih enakih slučajev.

Na Dunaji se zlažejo novine o tem in onem, kar Slovanom škoduje nakrat, in predno se stvar poizve, je škoda že napravljena, tako da se ne dá več popraviti popolnem, tudi ko bi listi stvar pozneje pojasnili objektivno. Ali z večine popravkov ti listi še ne prinesejo ne, in tako nemški in drugi narodi krivo mislijo in sodijo o Slovanih jedino zaradi tega, ker ni pravičnega glasila, ki bi resnico zagovarjalo Slovanom v prid.

Slovani so popolnem sužnji gledé na politiko, ki jo kujejo nemške, Dunajske novine, v resnici se še vlada in se zastopniki slovanski bojé teh novin. Saj je skušeni, stari rodoljub češki, dr. Trojan še, te dni povedal, da je treba imeti klubove sklepe na skrivnem, ker drugače nemške novine začnejo strahovati, in Slovani potem ne dosežejo ničesar. Žalostno je sicer, da se pravica ne more z belim dnevom dosežati, ali stvari so dandanes take, in da so Slovani še v posebnem slabem položaji krivo je to, da nimajo svojega lastnega glasila na Dunaji.

Ni treba misliti, da nemški liberalni listi ne uplivajo tudi proti najodločilnejšim mestom; konečno se mišljenje vrši po jednih in istih psiholoških zakonih navzdol, kakor navzgor, in ako se razkrivajo in trdijo vedno isti razlogi, se oprimejo tudi onih, ki bi drugače mislili. Dandanes je še posebe mogočna tudi v mišljenji mehaničnost, ker je preveč snovi, ki nadlegujejo delovanje našega duha, in višji krogi so še bolj nadlegovani v tem pogledu, nego drugo občinstvo.

Po vsem tem škoduje nedostatnost slovanskega dnevnika Slovanom tudi na najvišjih mestih.

Dunaj je središče, kjer se stvari določujejo in po novinah preobračajo in izmišljujejo. Slovanom bi bilo treba, da bi laži od dne do dne zavračali in stvari razkrivali po resnici. Slovani trpe tudi na državnem gospodarstvu, ker se državne gmotne osnove izvršujejo kolikor toliko tudi po pristranskem uplivu nemško židovskih novin, in Slovani sami niso mnogokrat dovolj poučeni o gmotnih vprašanjih, ker nimajo razvitega časnika, delujočega v njih interesu.

Ti in jednaki razlogi, da bi si pridobili Slovani na zunaj moralni upliv, na znotraj pravičnejše čutjenje drugih narodov in okrepcano voljo do pravice od višjih strani, kakor tudi, da bi se gmotno državno gospodarstvo uredilo vselej tudi Slovanom pravično, so pač krepki dovolj, da bi si Slovani omislili na Dunaji lasten dnevnik.

Ta dnevnik bi utegnil zahtevati morda nekaj stotisoč žrtev prvih let; ali dobički bi bili vredni milijone in milijone! In če pomislimo naš slovanski položaj v zdanji dobi v Avstriji, bi ti dobički bili neprecenljivi. In če ostanejo Slovani še nadalje brez dnevnika, bo izguba vedno večja in konečno jednako nepreračunljiva!

Slovani so se veliko prgrešili, da niso po

Skrejšovskega smrti takoj ustanovili novega dnevnika na Dunaji.

Jezik dnevnika kaže biti zaradi praktičnosti nemški; kdor se nad tem spodtikuje bi se moral spodtikati tudi nad tem, da izbija „Südsteirische Post“ ali pa Praška „Politik“ v nemškem jeziku, in bi se moral spodtikati, da izbija oficijalni Bruseljski „Nord“ za rusko vlado v francoskem jeziku. Torej praktičnost tukaj odloča, in Slovanom bi ne bilo zamujevati časa več, da si list na Dunaji omislijo. Žrtve ne bodo nikdar prevelike v primeri z dobički, in če se uname primerna agitacija proti nemško-židovskim listom mej Slovani, utegnejo se skrčiti kmalu tudi žrtve, ki so od začetka neizogibne. Torej ob najstari uri še na delo v ta namen.

Y p o r e j .

Naše posojilnice.

Leta 1868. je „Slov. Narod“ v prvem svojem letniku objavil pravila Smihovske založne na Češkem. Tačas so že cvetele hranilne in posojilne zadruga po Češkem, a mi Slovenci nismo imeli nobenega takega denarnega zavoda, izvzemši obrtno podporno društvo v Ljubljani, ustanovljeno že l. 1858., po inicijativi mnogozasluznega g. Horaka. L. 1870. je okrajni zastop v Šmariji pri Celji sklenil ustanoviti okrajno posojilnico, a pravila neso bila potrjena od politiške oblasti, ki je po prejšnjih postavnih določbah imela pravico taka društva dovoljevati ali ne. Srečnejši je bil okrajni zastop Ljutomerski, kateremu vlada ni zabranjevala ustanovitve posojilnice, in tudi v Šent-Jakobu v Rožni dolini na Koroškem se je dovolila. Ti dve posojilnici sta torej najstarejši slovenski in že poslujeta od l. 1872.

Stoprv zakon od 9. aprila 1873 je omogočil razvoj zadrug, kajti po njem ni bila več politiška oblast kompetentna nasproti zadrugam, temveč sodnijska. Trebalo je odslej le pravila predložiti in društvo registrovati pri deželni, ali okrožni sodnji. Slovenci so se hitro poprijeli dobrot tega zakona in še tisto leto je bila ustanovljena posojilnica v Šoštanji, l. 1874. pa v Mozirji. Pridružila se je l. 1876. Ormožka. Glavni razvoj slovenskih posojilnic pa datira od l. 1880, ko se je v Celji odprla posojilnica in organizovala zveza slovenskih posojilnic. Od tistega časa do konca l. 1886. se je ustanovilo dvajset novih posojilnic, tako da dandanes, posluje sedem in dvajset slovenskih posojilnic in sicer trinajst na Štajerskem, devet na Kranjskem, dve na Primorskem in tri na Koroškem. In ako seštejemo svote denarnega prometa, dobimo impozantni znesek pet milijonov 694.580 gold. za l. 1886, torej zopet za poldrugi milijon več, nego za l. 1885.

O zaupanji, katero uživajo posojilnice pri slovenskem občinstvu pričajo najbolj leto za letom naraščujoče hranilne nloge, katere so koncem 1886. leta že znašale dva milijona 42.900 gld., mimo 1.577.000 gld. koncem 1885. l. Torej so narastle za blizu 25%. Izposojenih pa imajo vse posojilnice večinoma pri kmetskih posestnikih dva milijona 552.400 gld. Društvenikov izkažejo posojilnice 7500, kar je pač majhno število, ki bi se lahko

Dalje v prilogi.

„No, Lidija,“ rekla je Mabel, „kaj pa je s tem prijateljem?“

Lidija se ni niti ozrla niti odgovorila. Nje ušesca so močno zarudela in delala se je, kot bi imela izvenredno mnogo opraviti; za to je mati mestu nje odgovorila.

„No kaj brhek dečko je,“ rekla je udova, „ter svoj stan dobro pozna. Da, Oven je preponosen, da bi se kaj domišljjal; pozna pa vse železnice in vse parnike. Lehko se bi vi zanašali, da bi storil vse, karkoli bi vam ugajalo; skrbel bi tudi za vašo prtijajo.“

Mabel je bila sedaj prepričana, da so ti skrbni prijatelji že naprej videli, da se bode najbrže v oddaljene zahodne kraje napotila; sedaj je tudi videla, da so jej preskrbeli zanesljivega spremljevalca in varuha. Zadovoljna s predlogom zabvalila se jima je srčno za dobro premišljeno dobroto. Da bi o tem pozneje določila, izrekla je željo, da bi videla mladeniča, ki zvečer, kot jej je bilo rečeno, v gostilnico dojde. In res predstavil se jej je Oven Dovst. Ko je Mabel v njem izpoznala rudečeličnega voznika, Rožinega prijatelja, sprejela je precej varstvo, katero jej je s spoštljivo uljudnostjo in možato odkritosrčnostjo ponudil.

Pokazalo se je, da je bil Oven opustil svoje poprejšnje opravilo. Velikodušna ponudba nekega gospoda ga je bila napotila, da mu je prodal lepa konja, katera je ta za svojo rodovino hotel imeti. Pokazalo se je tudi, da nameruje sedaj svojo srečo poskusiti v oddaljenem zahodu. Potovati je hotel v kraj, ki je bil le dan pota od zemljišča gospoda Vaughanovega. Ker jej mislil kar hitreje dan in noč potovati, skladala se je njegova pot popolnoma z Mabelino. Sklenili so, da bode Mabel z otrokoma drugi dan odšla v Albany, od tam pa z varstvom svojega poštenega tovariša dalje proti zahodu potovala.

„No, to vse je opravljeno, in vi bodete, kot je podoba, varno tja došli,“ rekla je gospa Hopova z zaupnim glasom Mabeli, ko je zvečer z njo samo bila. „Reči moram, meni se zdi najboljše, kar morete storiti; in res veseli me, da ste se za to odločili. Vi nimate, kot je podoba, mnogo sorodnikov okrog in me smo le ubogi ljudje; jaz sama pa bi ne mogla prenašati, da bi vas prezirali, ko bi vi tu ostali.“

„Gospa Hopova! kako menite to? vprašala je Mabel. „Ljudje v hiši, mislim, so pač uljudni.“

„No, seveda po svoje. Res najmanjšega povoda nimajo čebedrati o vas; a uboga vaša sestra!

— Res hud udarec za njo. V kopališči je slišala različno govoriti. Sem je prihitela, kot Cecilija pravi, poizvedovat, ali je res ali ne; tudi je hotela skrbeti za vse reči, katere je bila tu pustila in katere so bile nje vlast. A pustili jo niso celó v nje sobe; in služniki so toli blebetali in jo opravljali; res zdelo se je, da je vse h kratu prišlo nad njo. Lehko mi verujete, to bilo je dosta bolj nego mrzlica ali kaj družega, kar jo je potlačilo in uničilo.“

Mabel je kar trepetala misleč, kako grenka je morala biti to izkušnja njenej nečimernej in posvetnej sestri; potem pa se je jokala, premišljuje strašne nje posledice. Sama se res ni bala, da bi jo zaničevali; a lahko si je mislila, kako so gospe Leroyevi povračali; nje napuh je bil za dneve sreče komaj prenašati ter je bil najbrže povod, da so jo v nje nesreči zasramovali in zaničevali.

V kljubu temu, da je Mabel najbolj priprosti pogreb naročila, vladala je še neka zunanja bliščoba pri posvetnem prizoru, kjer so ostanki nekaj bliščee gospe Leroyeve zadnje nalogo igrali. Priprostost ni bila v zakoniku obrtnega podjetnika, ki je bil ves pogreb prevzel; in pokopali so jo z vso slovesnostjo in gizdo, kateri sta se mu zdeli primerni in bistveni lastni dostojnosti ter se nikakor nista

zdatno pomnožilo, ko bi pristopali vsi tisti, kateri bi lahko uplačevali jeden delež, zlasti opravični delež, znašajoč le 5 gold. Glavni deleži pa so po 50 do 100 gld., ki se povsod obrestujejo najmenj po 5%. Uplačanih deležev je za 253.290 gld. Dobička po odbitih obrestih za deleže izkazale so posojilnice za 1886. leto 28.990 gld. Reservni fondi že znašajo 113.000 gld.

Največje posojilnice po prometu so Mariborska s 843.025 gld., Celjska s 797.321 gld., Metliška s 756.201 gld. (ker menda vse menjice le na 1/4 leta ali še krajši čas izdava in vsako prolongacijo ušteva v denarni promet), obrtniško pomočno društvo v Ljubljani s 541.376 gld.; od 200.000 do 300.000 gld. prometa izkazuje Mozirje, Ormož, Ptuj, Ljubljanska okolica, Vrhnika in sv. Jakob na Koroškem. Največ udov šteje Celje 1227, potem Ptuj 1222, Maribor 1090, Metlika 511, hranilno in posojilno društvo v Ljubljani 471, Žavec 428, kmetska posojilnica v Makolah 407, druge od 80% do 400. Po poročtvu so na Štajerskem vse razen Mariborske neomejene, na Kranjskem 4 neomejene, pet je omejenih, dve primorski omejeni, na Koroškem jedna neomejena, dve omejeni. Toda čedalje bolj se kaže, da na kredit ne upliva toliko poročtva, temveč značaj in zanesljivost oseb, ki stojé zadrugam na čelu.

Ker je še mnogo krajev po slovenskih deželah, zlasti po Goriškem, Istri in v Trstu, kjer bi posojilnice našle široko polje za koristno delovanje, priporočamo rodoljubom, naj se lotijo dela, da tudi tekoče leto ne bode poteklo, ne da bi se ustanovili novi denarni zavodi. Vsaka posojilnica je trdnjava v narodnem taboru in nam pomaga do nezavisnosti in zmage. Dr. J. V—k.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. julija.

Naučno ministerstvo dalo je tiskati izjave pravoslavnih fakultet o reformi pravoslavnih in državnoznanjskih studij in je poslalo vsem vseučiliščem, komisijam za državno pravoznanjske izpite in raznim strokovnjakom, da o tej stvari izrekó svoje mnenje.

Moravski poslanec Fanderlik se je nedavno izjavil na nekem shodu, da si češki poslanci posebno prizadevajo, da se ohrani sedanja državnozborna večina. Ko bi prišla na krmilo druga vlada, bi Čehi na Moravskem pri novih volitvah mnogo zgubili. Več okrajev je omahljivih in tu odločuje pri volitvah uplivi vlade. Obžalovati moramo torej prizadevanje Lienbacherjevo in Mladočehov, da bi razušili železni obroč desnice. Čehi ne morejo dosti biti hvaležni, da je Taaffe porabil svoj upliv, da je gospodska zbornica zavrgla Schmerlingov predlog, kateri je zahteval odpravo jezikovne naredbé za Praško in Brnsko nadsošišče. Mnogo plemenitnikov in visocih cerkvenih dostojanstvenikov bi ne bilo prišlo k dotični seji in glasovalo za predlog Rande, da jih ni povabil Taaffe. Pomisliti se mora, da jih je več prišlo, ki še nikdar poprej neso prišli k seji. Fanderlik je izrekel željo, da bi vlada pripomogla Čehom v moravskem deželnem zboru do večine, da bi potem pravično premenili deželnozborni volilni red.

„Politiki“ se piše z Dunaja, zakaj, da dvorni svetnik **Jurij Lienbacher** pri vsaki priložnosti dela ovire državnozborni večini in vladi. Lienba-

cher se je baje jako naučeval za osnovo svobodnega katoliškega vseučilišča v Solnogradu. Zato pa treba denarja in hoteli so nekda prirediti v ta namen loterijo. Finančni minister pa loterije ni hotel nikakor dovoliti, državnozborna večina pa tudi ni porabila vsega svojega upliva pri vladi, da bi se dovolila loterija. To je razdražilo Lienbacherja. Po našem mnenju pa še nekaj drugoga ni po volji Lienbacherju. Dolgo se je nadejal, da bode on pravosodni minister, Taaffe se pa za njegove želje ni menil, ampak še vedno pušča vodstvo pravosodnje uprave baronu Pražaku.

Poljaki so jako zamerili češkemu poslanca dr. Trojanu, da je na nekem volilnem shodu priporočal zbližanje Avstrije in Rusije. Poljski listi hudo napadajo Čehe. „Reforma“, katero ureduje deželni poslanec Romanovic, piše, da je sedaj jasno, da Staročehom ni nič več zaupati, nego Mladočehom. Poslednji očitneje kažejo svoje simpatije do Rusije, prvi je pa bolj prikrivajo. Bila bi pa tudi dr. Riegru zveza z Rusijo najljubša izmed vseh zvez, ki jih more skleniti naša država. Drugi listi že odpovedujejo Čehom poljsko prijateljstvo.

Vnanje države.

Bolgarske vladne kroge je jako poparila vest, da princ Koburški neče prevzeti prestola, ako ga ne potrdijo vse velevlasti, in da je večina vlasti odgovorila, da priznava volitev le tedaj, ako jo priznajo vse vlasti. Vse vlasti pa volitve ne bodo nikdar potrdile, kajti Rusija se odločno drži svojega dosedanjega stališča. Ker je odstopil Radoslavov, nastal je razpor mej bolgarsko vladno stranko. Prva posledica bila je, da je nehala izhajati oficijozna „Svoboda“. Vse kaže, da ne bode več dolgo, da se izvrši kak prevrat. Toliko je skoro gotovo, da Koburžan ne bode knez bolgarski. — Ako obdrže ruski nasprotniki še kaj časa oblast v rokah, utegnejo proglasiti nezavisnost Bolgarije in Battenberžana proglasiti kraljem, ali pa proglasiti ljudovlado, naj se potem zgodi, kar hoče. Najbrž bode pa v kratkem odstopilo sedanje regentstvo in sultan, kot suveren bode imenoval po nasvetu Rusije kacega regenta, kateri bode razpustil sebranje in razpisal nove volitve. Pri novih volitvah bodo zmagali Cankovci in volili najbrž kneza Mingrelskega, ki je kandidat Rusije. Ko bi se pa pri novih volitvah s pomočjo angleškega denarja posrečilo zmagati ruskim nasprotnikom, sebranje drugi pot pač ne bode volilo Koburžana, ampak preje Battenberžana. Sicer pa imajo ruski nasprotniki malo upanja, da bi zmagali pri volitvah, ki se bodo svobodno vršile.

Ruski car je izdal ukaz, s katerim se je razveljavila prepoved, da židje ne smejo jemati kristijanov v službo. — Bolezen Katkova je baje jako nevarna ter je malo upanja, da bi ozdravel. Njegove bolezní pa ne obžalujejo le Rusi, ampak tudi Francozi. Iz Francije došlo mu je več pomilovalnih adres, mej drugim tudi od častnega predsednika patrijotične lige Derouleda.

Turški sultan je močno nevoljen na sedanje ministerstvo, ki je sklenilo z Anglijo konvencijo zastran Egipta, ki je spravila Turčijo v velike diplomatske zadrege, poleg tega pa napravila jako slab upliv v mohamedanskem svetu. Veliki vezir minuli petek proti navadi ni vsprejel nobenega oficijalnega pohoda. Najbrž bode ministerstvo v kratkem odstopilo.

Francoski naučni minister Spuller je v Lyonu imel važen političen govor. Zagovarjal je sedanjo vlado, ki ne želi vednih domačih borb, temveč hoče uvesti mirno a uspešno delovanje v prid naroda. Nedavno je krajna levica osnovala nek odbor, ki nadzoruje vlado in monarhistična rovanja. Radikalci pa take neumnosti uganjajo le zategadelj, ker bi radi narod prevarili, da bi mislil, da vlada podpira monarhiste, kar se jim pa ne bode posrečilo. Narod dobro vé, da Grevy ne namerava na-

praviti nobenega državnega prevrata. Radikalci bi prav storili, ko bi bili pozornejši na neko drugo stran.

Vsa **belgijska** opozicija bode nekda glasovala za Guilleryjev predlog, da se premeni ustava. Ker bode tudi več poslancev iz večine glasovalo za ta predlog, bode morda vsprejet. Posledica temu bi bila, da bi odstopila sedanja konservativna vlada.

Angleški komisar sir Drummond Wolff je odpotoval iz Carigrada, ne da bi bil sultan potrdil **egiptsko** konvencijo. Zmagal je tedaj ruski in francoski upliv angleškega, kar ne bode ostalo brez upliva na bolgarske zadeve.

Angleška zgornja zbornica vsprejela je v specialnej razpravi irsko predlogo, kakor jo je sklenila spodnja zbornica. Sedaj je angleški parlament končal najvažnejše stvari in se bode zasedanje drugi mesec zaključilo.

Po poročilih iz Bombaya bil je boj mej četami **afganskega** emira in ustajniki pri Mauhaki-ji. Emirovi vojaki so se hrabro borili, ujeli so 160 ustajnikov, mnogo so jih pa pobili in jim odrezali glave. Do 200 glav so poslali v Kabul. V nekem drugem kraju so pa ustajniki zmagali emirovo vojsko. Iz Kabula so se odposlala vladnim četam podkrepjenja. — Vest, da bi bila dvorna kamerila se spuntala in odstavila emira, se še dosedaj ni potrdila. Najbrž je izmišljena. Ravno tako tudi izvestje, da bode Jakob han prevzel vlado v Afganistanu. Kakor se poroča iz Peterburga in iz Londona imajo Angleži v Indiji Jakob hana še vedno zaprtega.

Dopisi.

Iz Celovca 18. julija. (Najnovjša pridobitev Koroških Slovencev). Od l. 1851. do konca letošnjega šolskega leta t. j. celih 36 let poučevalo se je na Celovski gimnaziji v slovenščini za Slovence in Nemce skupaj v 4 razdelkih po 2 uri na teden. Slovenščina je bila obligaten predmet za Slovence, isto tako bila je obligaten predmet zrelostnega izpita, dokler je niso pred 5 leti odpravili in samo fakultativnim predmetom proglasili. Začenjal pa se je slovenski pouk še le v drugem gimnazijskem razredu; slovenski dijaki sploh slabo podkovani v materinem jeziku imeli so celo leto prvega razreda na razpolaganje, da pozabljajo materinščino svojo. Da je taka osnova slovenskega poučevanja nedostatna, je jasno ko beli dan. Tudi naučno ministerstvo, opozorjeno po nekem slovenskem poslanci, izprevidelo je, da treba tu kaj ukreniti. Poslalo je deželnošolskemu совету jako odločen ukaz, naj presodi nekaj toček glede preustroja slovenskega pouka na koroških gimnazijah. Deželni svet pozove učiteljski zbor Celovškega gimnazija in mu predloži več toček v presojo. Učiteljski zbor rešil je vsa vprašanja jako povoljno za slovenščino in vsprejel vse nasvete slovenskih profesorjev jednoglasno. Nadejati se je bilo najboljšega uspeha. A Slovenci so obračali, Gautsch pa je obrnil. Sklep šolskega leta prinesel je rešitev, za Boga kaka je! Na str. 52 letošnjega izvestja beremo to-le: Z odlokom od 22. svečana 1887 št. 13472 zaukazalo je ministerstvo. 1) Za Slovence naj se uredé trije razdelki. 2) Za Slovence je slovenščina počenski od prvega razreda absolutno obligaten predmet, vendar samo takrat, ako reditelji ali njih odgovorni zastopniki zahtevajo, da se dijak uči slovenščine. — Zdaj pa primerimo dosedanje razmere z novo uredbo. Prej so imeli Slovenci štiri razdelke, odslej bodo samo trije.

dotikali pravega bitstva neposrednega pogrebne predmeta. Primerno so naznanili čas in kraj pogreba. A razen Mabele, dečkov, vdove Hopove in Lidije, ki so v resnici žalovali, in razen nekaterih prebivalcev in slug iz gostilne, katere je bila rado vednost prignala, udeležil se nikdo ni slovesnosti. Tuj duhovnik je opravil vse običaje, kajti v mestu ni bilo onega duhovnika, v čegar cerkvi je gospa Leroyeva sedaj pa sedaj na drago plačnanem sedeži sedela. Vender se ni pogrešal nobeden izmed navadnih pogrebnih obredov, le da Mabel ni nosila črne obleke, ker je zarad pomanjkanja časa in denarjev ni mogla napraviti. Vse se je po prav zapravljivi meri izvršilo. Vozovi, skoro vsi prazni, sledili so v dolgi vrsti, — ta žalostni bliš je prav zasramoval vse življenje one, ki je vedno v blišči živela. Tuji pogrebci s črnim svitkom so sredi šumečega mesta v dragi grob položili truplo one, katero so kaj naglo izpozabili oni krogi, v katerih je največkrat zmagovala.

Bila je tužna ura večernega mraka. Mabel se je bila pred nekaj urami vrnila od pogreba, kjer je bila sestri zadnje ljubezen in čast izkazala; žalostna je tu sedela z Murrayem na kolenih, z jedno roko pa je objemala drugo siroto. Kar jej prineso

list, pisan na rožnordečkastem papirju. V njem je z nabuhlimi besedami gospa Vanekarjeva izrazovala sožalovanje, ter obžalovala, da jej ni mogla pomoči. „Cecilija se je včeraj vrnila v Rt May, da bi pri nekej gospe iz južnih krajev kot hišna služila; povedala mi je, kako nevarno je zbolela moja ljubeznjiva Ludvika. Res strašno je. A jutri bode vožnja s čolni, in Viktorija se je je toli veselila, da prej ne moreva oditi. Potem se nadejam, da vas, dete drago, bodem videla in slišala, da se je bolezen naše ljube Ludvike na bolje obrnila. Sev-da imate Gregorya; tega nikdo ne presega.“

Z globokim vzdihljajem je Mabel list utaknila v žep. Kar nekdo potrka na duri. Sluga imenoval je neznano ime; pa tujec je stopil kar naravnost v sobo. Silno razvneto skočila je po konci, kakor bi bila častljiva postava pred njo kaka prikazen. Izpoznala je namreč starčka, onega očaka Noeta, ter se spomnila, da je Ludvika jedenkrat njega prihod prorokovala pa ob jednem tudi jako lehkomišljeno in predrzno popevala: „O ne, o ne, mene ne bode ne!“

Kje je bila? Ne dvojimo o milosti božje previdnosti, a zatrepitanje Mabelinega srca v tem trenutku je dokazovalo močno nje prepričanje, da se

uboga sestra na zemlji ni pridobila nobene pravice do nebeške domovine.

Blagi duhovnik je videl nje razburjenost; ker pa te ni izvajal iz svoje prisotnosti, stisnil jej je prijazno roko, ter se k njej usedel.

Ljuba gospica! če mi vdova Hopova govori resnico, rekel je, „pač vi potrjujete resnično prislovico, da jedna nesreča redkoma sama prihaja.“

„To je resnica,“ rekla je Mabel slovesno.

„Ali vam morem pomoči?“ vprašal je s pristopim, očetovskim glasom.

„Vaša prijaznost mi pomaga,“ rekla je Mabel jokaje se, „in rada bi bila v vaši molitvi priporočena.“

„Mari naj molim z vami?“ pristavil je.

Mabel je pokleknila in otroka sta nagonoma sledila nje uzgledu; in starček jih je blagoslovil. Na to ni sledila navadna molitev, temveč molitev, ki je popolno znanje bolečin in potreb male skupine izlajala. Priporočil jo je milosti božji, ter nje voditeljici otrok sirot izprosil kreposti, ki le iz nebes prihaja. Mabel čutila se je sedaj res posvečena svojej nalogi, ter je bila pripravljena s pogumnim srcem po ukazu Gospodovem iti v puščavo.

Prej je odločevala narodnost, kdor se je zapisal za Slovence, moral se je učiti slovenščine kot obli-
gatnega predmeta; odslej pa je izročena slovenščina
prosti volji slabo poučenih slovenskih kmetov in
lenobnih in mlačnih fantalinov. Zapisal se bode
lahko za Slovence, a učiti se materinščine ne bode
treba, ako ne bo hotel. Zdaj naj pa reče kdo,
da Taaffejeva vlada ni Slovincem naklonjena. A
kaj se rogamo? Saj poznamo slovenskega poslanca,
ki se še baha nad tem uspehom in vsakemu, ki
hoče poslušati, na glas trdi, da je bral na Dunaji
pri referentu Wolfu napominano uredbo in da se je
zadovoljil ž jo. — Geh ins Kloster Ophelia nicht
ins Parlament!

Z Dunaja, 18. julija. [Izv. dop.] (Zahvalna
adresa opatu Melkskemu.) Mesece in mesese so le-
vičarji agitovali po raznih deželah, da se je zdaj
ta, zdaj ona občina oglasila ter poslala po jednem
in istem že naprej napravljenem in naznanjenem
kopitu zahvalnica opatu Karolu v Melk. Zdaj pa isti
levičarji objavljajo po svojih listih odgovor, ki ga je
dal ta prelat kot združeno izjavo zahvale za zahvalnico.
Opat Melski se gledé na pravico Schmerlingovega
predloga sklicuje in naslanja na najvišjega avstrij-
skega tudi za to kot v prvi vrsti pristojnega sod-
nika. Gospod opat pa je pozabil, da se je Schmer-
ling sam v isti seji gosposke zbornici, ko je gospod
opat glasoval, izjavil, da ni stavil svojega pred-
loga kot prvi jurist, kot prvi sodnik, ampak kot
Avstrijec, z jedno besedo kot pristaš politične stranke.
Torej se gosp. opat sklicuje se na strankarja, ne
pa na jurista.

On poudarja jednoto države; o tem mu z de-
belimi črkami pritrjujejo levičarski listi. Ta pa je
zares najpeša. Ali niste brali ondan, kakó je
„Deutsche Ztg.“ gledé na hrvatske razmere nagla-
šala, da nemški nacionalci odobrujejo duvalize m
in ga podpirajo v nemško-nacionalnem interesu? In
ti ljudje se drznejo ploskati možu, ki govori o
krepki, zjedineni državi? Pomilovati je gosp. opata,
da ima take pristaše.

Gospod opat govori odkritosrčno, da je poleg
drugih razlogov glasoval za Schmerlingov predlog
kot Nemec. S tem je pokazal tudi svojo prista-
nost. Ako trdi on, da gre državni interes nad na-
rode, dežele in jezike, je to pač nekoliko res, ako
bi imenovani faktorji izpodkopavali državo. Ali
„Justitia regnorum fundamentum“ ni še nobene dr-
žave porušila, najmanj pa pravica gledé jezikov.
Država ne sloni na temelji državnega jezika; in s
tem je prepričanje, ki ga je razodel gosp. opat, po-
polnem izpodbito. „Qui nimium probat, nihil probat.“
Gosp. opat je pozabil, da ima Avstrija osnovne za-
kone, jednake za vse narode, in o tem se obsoja
njegovo glasovanje in priznanje z levičarske strani.
Gosp. opat je popolnem na levičarskem stališču, ko
govori o „Staatsprache“, kakor da bi nemščina
imela podstavo v osnovnih zakonih, in kakor da bi
država ne mogla obstati brez skupnega državnega

V tem, ko trdi, da jezik ne more voditi dr-
žavnikov gledé na uredbo države, daje nemščini
sam največji politični pomen. Vera in pravičnost
mu je najvišje vodilo, kakor se je izrazil; ali ravno
proti pravičnosti zagrešuje, ko postopa v soglasji
z onimi levičarji, ki teptajo osnovne ustavne za-
kone, torej prve aksijome naše države. Vidi se torej,

Vzdignila se je pomirjena in pokrepcana, ko
se je častitljiv starček usedel, otroka na kolena si
posadil ter izrazoval priprosto sočutje, s katerim je
že davno za Mabelino blaginjo mislil. Sedaj je ču-
tila, kako se je nje srce njemu odpiralo in kar na-
ravnost mu je razložila bodoče izkušnje in vse mo-
goče dolžnosti in težave. Dal jej je mnogo dobrih
nasvetov, izrekal jej srčno sočutje, pa tudi otrok ni
izpobil; zlasti Aliku, ki ga je s spoštljivo pozor-
nostjo poslušal, zabičeval je dolžnost, da se ima,
kakor je rekel, ponášati kot mlad mož, ki teti ni
nikakor na skrb, temveč na tolažbo.

O uri duševne stiske so se vsi oni, ki so jo
bili po višinah posvetnega življenja spremljali, stre-
sali in umikali najmanjšim uslugam, katere nadloga
in žalost resnobno zahtevata; ta verni sluga ubožcev
pa je bil povest o Mabelinih bolečinah poizvedel iz
ust skromnih nje prijateljic ter je bil prišel s so-
čutjem jo tolažiti in z molitvijo jo krepčati. Tako
sta v izkazovanji ljubezni proti njej in ubogima si-
rotama mej seboj tekmovala častitljivi mož, katerega
je bila Ludvika zaničevala, in rodovina, katero je
bila ošabnica razžalila. Toliko premore živi duh
krščanske ljubezni!

da g. opat ni srečen v svojih izjavah, najmanj če
se sklicuje na pravičnost. Narodnost ga je zmotila.

Iz Ormoža 16. julija. (Okrajni zastop.)
Kakor se Vam je bilo že poročalo, izpale so vo-
litve v naš okrajni zastop sijajno in primeroma
volitvam poprejšnjih let imamo velik naroden na-
predek v našem okraju zaznamovati. — Pred de-
vetimi leti bil je okrajni zastop še v nasprotni
oblasti; pred šestimi leti pa smo bili primorani z
neko „srednjo stranko“ kompromis napraviti, in to
je žalibog prouzročilo, da dosedanji okrajni šolski
svet po večini ni bil naroden. — Pred 3 leti smo
sicer pri volitvah zmagali, a moralo se je na razne
razmere ozirati in tako so prišli v okrajni zastop
izmej Slovencev nekateri mlačneži in noži, ki na
dva kraja režejo; pred tremi leti so se tudi na-
sprotniki volitev udeležili. — Letos pa vsega tega
ni bilo; nasprotniki, uvidevši naprej propad, neso
prišli k volitvam in kar je narodna stranka imela
mlačnežev, iznebila se jih je srečno. — Vesela pri-
kazen je tudi to, da so volitve v skupini velepose-
stva in občin bile jednoglasne in da se je zastop
trga Središkega kljub lokalnim težkočam držal
narodne discipline. — Tudi „nemško“ mesto Or-
mož nam je prizaneslo, ker ni volilo povse mož
„der schärferen Tonnart“ ampak še dva Slovence,
domačina. — Da je novi okrajni zastop zanesljivo
naroden, pokazala je volitev načelnika in okrajnega
odбора. — Jednak naroden izid volitve pričakujemo
ob priliki volitve v okrajni šolski svet, ki se bode
koncem avgusta t. l. vršila. Rekel sem poprej, da
se v novi okrajni zastop neso volili nekateri mlač-
neži, ki so bili v poprejšnjem okrajnem zastopu;
rekel sem tudi, da se je pri volitvi v okrajni za-
stop držala Središka občina narodne discipline; o
tem se mi zdi potrebno stvar nekoliko razjasniti.
Da poprejšnji okrajni zastop po večini ni bil zanes-
ljivo naroden, to se je pokazalo s tem, da se je
občini mesto Ormož odobril izdatek od 20 gl. za
nemški šulferajn. Pri tem predmetu zapustili so na-
rodno stranko nekateri zastopniki Središkega trga
in z njimi še nekateri drugi. — To in pa neka
pravda Središke občine, o kateri okrajni odbor z
občino ni bil enakih mislij, poseglo je žalibog v
prijateljsko vez raznih narodnih mož in to vez več
ali manj razrušila. — Nezanesljivost in osobna mrž-
nja osobito g. Č. in Š. do drugih naših zaslužnih
mož, bi ovirala vsako vzajemno delovanje na na-
rodni podlagi in tako je bila narodna stranka žali-
bog primorana se pri letošnji volitvi v okrajni za-
stop na ta dva, sicer poštena in zaslužna moža ne
ozirati več. — Mi pripoznamo zasluge in zmožno-
sti g. Č. kot večletnega župana, okr. odbornika in
okr. šolsk. svetovalca, mi pripoznamo zasluge g. Š.
osobito kot krajn. šolsk. načelnika in bi nam nje-
gove zmožnosti na šolskem polju dobro služile v
okr. šolsk. svetu, a če vse to v poštev vzamemo,
se ne moremo odločiti, voliti v razne korporacije
ljudi, ki se odtujijo narodnemu programu in ki ru-
šijo narodno disciplino v sedanjem, za Slovence
tako resnobnem času. — To jedino (in nobena
osobna mržnja) je bilo povod, da se je pri prošlih
volitvah tako postopalo; — to je bilo sicer strogo
a zaslužno in veselilo nas bi, če bi ta neprijet-
nost za bodoče izostala, ter da bi g. Č. in Š. na
podlagi narodnega programa po prijateljskem spo-

„Vaš pohod mi je dobro del“, rekla je Mabel,
prijemši njegove roke, ko je bil ustal, da bi odšel;
„zahvaljujem se vam za to iz vsega srca; res okrep-
čali ste me“.

„Naj Gospod vas blagoslovi in potrdi“, rekel
je goreče, „in mir božji, ki presega ves človeški
razum, naj vedno biva v vašem srci“.

Šesto poglavje.

V mračni zimi, o uri bolečin.

Ko poletje, prijatelji in veselje hiti
stran,

In počeno srce čuti, kako drobljiva je
vsaka moč

V onem pribežališču in vender držalo
je je za oporo;

Kadar človek je ves divji in sla-
boten —

Takrat ni nobenega, kot ti o Gospod!
ni nobenega kot ti!

Napočilo je jutro odhoda. Poklicali so gostil-
ničarja. Ko mu je Mabel obžaluje povedala, da nje
denarji komaj sedanjim nje potrebam zadostujejo,
zagotavljal jej je prisrčno, da prav rad čaka, da
gospod Vaughan po priložnosti ves račun poravnaj;
in celo sam jo je na parnik spremil.

razumljenji spet videli, z nami složno delovati za
blagor občine, okraja in celega slovenskega naroda.

Domače stvari.

(Konfiskacija.) Včerajšnje številko na-
šega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnistvo
zaradi članka „Z bregov Volge“, v katerem je
gosp. Krutorogov pisal o zadevah bolgarskih in
sploh o položaji Rusije nasproti drugim velesilam.
Zaplenba opira se na §§. 58. in 59. kaz. zak. (vele-
izdaja).

(Umrli) je včeraj pri svojem bratu, žup-
niku pri sv. Gregorji g. Matej, Brence, bivši naš
korektor in sodelavec, pozneje sodelavec pri „Ljub-
ljanskem Listu“. Brence bil je precej nadarjen mož
in poskušal se je tudi na leposlovnem polju ter
spisal pod psevdonimom „Nivalis“ več manjših po-
vestij in novel. Tuberkuloza končala mu je mlado
življenje. Lahka mu zemljica!

(„Politik“) ima dopis iz Gorice, v ka-
terem se javlja, da je namestnik Tržaški, baron
Pretis, okrajnima glavarstvom v Voloskem in v
Porečji poslal naredbo, pozivljajoč je, naj preprečita
irredentovsko agitacijo v teh okrajih. Kakor bi že-
leli, da je ta vest istinita, nam vendar nedostaje
prave vere glede omenjene naredbe, marveč smo v
tej zadevi še vedno neverni Tomaži.

(„Ljubljanki Sokol“) napravi v nede-
ljo dne 17. t. m. popoldne izlet na Černuče k
„Rogovilcu“, ako se oglasi dovolj udeležnikov.

(Za Dolenjce), po toči poškodovane,
nabral je g. Karol Lahajnar v Ljubljani 45 gl.
10 kr.

(Naš rojak, g. Pogačnik), ki se uči
na konservatoriji na Dunaji, a biva sedaj v Ljub-
ljani, pel je predvčeraj pri maši v sv. Jakoba cerkvi.
Gospodje, ki so imeli priliko, poslušati ga, divijo
se krasoti in izvežbanosti njegovega glasu.

(Županom Zagrebškim) imenovan ju
vladni svetnik Sieber.

(Frana Erjavca podoba) razstavljen
je v g. Kolmana prodajalnici na Glavnem trgu. Po-
doba je izdelana po fotografiji in pokojni Erjavec
je prav dobro zadet, kar je tembolj čudno, ker je
podoba narisal kaznjenelec na Gradu Ljubljanskem,
zaprt menda zaradi ropa. Dotični kaznjenelec, prišedši
na Grad, ni znal ne pisati ne brati, a po svoji iz-
rednej nadarjenosti je tako močno napredoval, da
sedaj že kaligrafuje, izvrstno riše in izdeluje prav
lepe podobe.

(Vprašanje.) Piše se nam: Novi ekse-
kucijski red bil je proglašen dne 18. junija, velja-
ven bode že v 1. dan avgusta, a slovenskega pre-
voda vedno še nemamo, kar je tembolj čudno, ker nem-
ščine nevešči eksekutorji nemajo nikakega napotka.

(Zrelostni izpit) je delalo na gimna-
ziji Ljubljanski 49 dijakov. Mej temi je izpit na-
pravilo 5 z odliko, trije imajo v letu dnij ponavljati
izpit.

(V Ljubljanskis gimnazije prvi
razred) je doslej vsprejetih 134 učencev. V nem-
škem oddelku (I, a) jih je 31, oziroma, ker trojica
vsprejemnega izpita ni dostala, 28. Slovenska od-
delka I. b in I. c imata doslej 52 in 51 učencev.

(O razstavi ženskih ročnih del v
Rudolfiumu) se nam piše: Razstavo obiskal

Gospa Hopova jih je tam čakala z ogrinjali
na rami in z zavitki v rokah; Ivan je čakal z ve-
liko pletenico povitnice in ledenca, katera je bila
premišljena njegova mati preskrbela; tudi Lidija je
bila tam vsa objokana ter je z rokami Mabeli lase
zravnavala; Oven Dovst pa je bil tam na konci po-
mola ter je pratež odpravljal.

Naposled našli so svoje prostore na ladiji.
Mabel in dečka na sredi krova, kjer jih je velik
šator zakrival, Oven pa je v svoji skromnosti iz-
bral si sedež v zadnjem konci ladije, kjer je brez
najmanjše nadležnosti malo družbo opazoval. Zvo-
nec je zazvonil in odpluli so. Ivan je zavihtil svojo
kapo, gospa Hopova je zaklicala srečno, Lidija pa
poljubila svojo roko, jo pomolila ne Mabeli, niti
dečkoma, ampak nekemu na zadnji krmu, kajti tam
je stal Oven, slonil na ograji ter s solzunami očmi
poštenjaka nanjo oziral.

Prvi dan minul je brez imenitnega dogodka.
Sprva kaj jasno nebo se je kmalu polepilo; napo-
sed je dež spodil vse potnike v sobo, kjer so se
več ur brez svežega zraka gnjetili ter se neso na-
dejali, da bi kmalu zopet na krov smeli.

(Dalje prih.)

je danes deželni glavar gospod grof Thurn in se prav živo zanimal za razstavljene predmete. Prejže so si razstavo ogledali g. Kušar, predsednik trgovinske zbornice, in mnogo drugih dostojanstevkov. Vsled posebnega povabila g. Förderlove, razstavili sta sedaj g. Hlavka in g. pl. Ranzenberg svoja uzorna dela, katera naj bi si vsakajdama ogledala. Gospa Marija Drenik razstavila je mnogo novih predmetov, po katerih je veliko povpraševanja, žal da nam prostor ne dopušta, da bi se podrobneje bavili z vsemi predmeti, vezanimi v raznih slogih, bojah in tvarinah. Vsakdo se bode o tem najbolj poučil, ako si stvar sam ogleda.

— (Huda obsodba.) Preteklo soboto bila je v Zagrebu konačna obravnava proti gosp. Josipu Kukorju, uredniku „Hrvatske“, ker je objavil dopisa iz Brinja in Ogulina, v katerih se je pripovedovalo, kako so volilce zapirali, kako so se pačili imeniki itd. Zagovornik dr. Mazzura je obtoženca jako dobro branil, a sodišče obsodilo ga je na dva meseca v zapor, „Hrvatsko“ pa na 2000 gld izgube na kavciji. Zagovornik prijavil je priziv in ničnosti pritožbo.

— („Osa.“) Pod tem imenom začel je v Zagrebu izhajati ilustriran šaliv list, ki izhaja dvakrat na mesec in stoji za vse leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 75 kr.

— (Iz Kamnika) se nam piše: Odkar je prodrlo pravilo, da morajo sodnije na Kranjskem s slovenskimi strankami slovenski uradovati, se ta strunica že v javnem življenju čuti. K meni zahajali so prav mnogokrat kmetje s prošnjo, naj jim raztolmačim „šrifte“ in prevajanje pisem in odlokov me je mnogo časa stalo. V zadnji čas pa vidim marsikateroga, kako sam prebira, kaj in kako ima storiti in moje prevajanje — hvala Bogu! — miruje.

— (Odbor slovenskega pevskega društva) naznanja, da se bode vršil letošnji veliki pevski zbor dne 8. septembra v Mariboru. Preložiti se moral zaradi najete Mariborske vojaške godbe, katera pojde začetkom meseca avgusta k velikim vajam v Gradec in se se le vrne začetkom meseca septembra. Pesmi za veliki pevski zbor so se že razposlale. Ako jih kdo še ni dobil, ali jih pa premalo prejel, naj se oglasi pri odboru, da se mu takoj ustreže. Gg. poverjeniki se prosijo, da pobirajo društvenino za leto 1887 ter jo pošljejo odboru, ob jednem pa naj tudi skrbé za to, da se pevci za pevski zbor določenih pesni pridno vežbajo.

— (C. kr. kmetijsko društvo goriško) odmenilo je iz zaloga, ki ga je kmetijsko ministerstvo dovolilo v prosep mlekarkstva in sirsarstva, 200 gld. v podporo pravilno ustanovljenim mlekarskim zadrugam po Goriškem. Prošnje za tako podporo naj se uložé do konca avgusta na dotično okrajno glavarstvo.

— (Deželne nižje gimnazije na Ptui) letno izvestje ima na prvem mestu daljši spis: „Die Nothwendigkeit der Sprachstudien zur Förderung der formalen und intellectuellen Geistesbildung im allgemeinen und eine kurze Andeutung des besondern Bildungswertes des Unterrichts in den classischen Sprachen.“ Ta članek spisal je prof. Fran Železinger in priznavamo, da smo ga čitali z velikim zanimanjem, kajti članek pisan je jedrnato, posebno nam je ugajal oni del, kjer pisatelj dokazuje, da pred vsem treba gojiti materni jezik. — Poučevalo je na Ptujski nižji gimnaziji 10 učnih sil, dijakov bilo je koncem leta 109, mej katerimi jih je bilo 99 rodov Štajercev. Po narodnosti bilo je 40 Nemcev, 68 Slovencev, 1 Italijan, po veroizpovedanji 107 katolikov, 2 žida. Odličnjakov bilo je 19, prvi red jih je dobilo 58, ponavljalni izpit jih sme delati 5. Šolnine plačali so vsi dijaki 1762 gld. Podporno društvo imelo je 395 gld. 37 kr. dohodkov, premoženja pa 811 gld. 52 kr. „Dijaška kuhinja“, katero so slovenski rodoljubi ustanovili, razdala je ubogim dijakom za 729 gld. 60 kr. hrane. Šolnina na nižji gimnaziji na Ptui znaša 15 gld. za pol leta.

— (Celovške gimnazije letno poročilo) ima na prvem mestu podatke o zgodovini kuge na Koroškem. Članek, ki ga je spisal prof. A. Grilitsch ni brez zanimanja. Šolskemu izvestju povzamemo, da je na tej gimnaziji poučevalo 20 profesorjev in suplentov. Dijakov bilo je koncem leta 370, mej njimi 304 Korošci. Po narodnosti bilo je 313 Nemcev, 53 Slovencev, po veroizpovedanji 356 katolikov, 12 protestantov, 1 pravoslaven, 1 žid. Odličnjakov bilo je 66, prvi red je dobilo 227 dijakov. Šolnine se je plačalo 6367 gld. 50 kr. štipen-

dije v skupnem znesku 5693 gld. 77 kr. imelo je 59 dijakov. Podporno društvo imelo je 1361 gld. 13 $\frac{1}{2}$ kr. dohodkov, premoženja pa 8287 gld. 12 $\frac{1}{2}$ kr. — O pouku slovenščine na tej gimnaziji govori obširneje današnji dopis iz Celovca.

— (Letno poročilo čveterorazredne deške in dvorazredne dekliške šole v Črnomlju) nam kaže, da je to šolo obiskavalo 251 dečkov, 288 deklic, vkupe 539 dečkov in deklic, mej katerimi je bilo 36 odličnjakov. Poučevali so na tej šoli: Jeršinovec Anton, šolski nadzornik in voditelj, kaplana Golob Janez in Klemenčič Mihael, Šetina Fran, Rupnik Ivan, Justin Rajko, Matanovič Avgusta in Piš Julija. Poročilu dodan je kratek, a prav umesten spis „Našim gospodarjem“. Spisal ga je učitelj gosp. Fran Šetina ter ž njim dal posestnikom napotek, kako je glede trsne uši ravnati.

— (C. kr. avstrijske državne železnice.) C. kr. generalno ravnateljstvo državnih železnic poslalo nam je nastopno objavo: V Lesce-Bled se bodo z dnem 17. julijem do uštetega dne 30. septembra t. l. izdajali vsako nedeljo in praznik v Ljubljani (južni kolodvor) za osobni vlak, ki se odpelje ob 6. uri 35 minut zjutraj, tour- in retour vozni listki po zelo znižanih cenah, in sicer 1 gld. 80 kr. za II. razred, 1 gld. 20 kr. za III. razred. Ti tour- in retour vozni listki niso prenesljivi in so veljavni za vožnjo nazaj samo za tisti dan z osobnim vlakom, ki se odpelje ob 8. uri 7 minut zvečer iz Lesce-Bleda. Podaljšanje veljavne dobe se ne dovoljuje na nijeden način. Za dva otroka pod 10. letom se kupi jeden listek dotičnega razreda; a jeden otrok z odrašenim more se voziti v II. razredu z voznim listkom II. in III. razreda, v III. razredu pa z listkom II. razreda. Otrok sam more listek III. razreda porabiti za II. in III. razred. — Prosta prtljaga se ne pripušta. Odhod iz Ljubljane (južni kolodvor) ob 6. uri 35 minut. — Prihod v Lesce-Bled ob 8. uri 7 minut zjutraj. — Odhod iz Lesce-Bleda ob 8. uri 7 minut zvečer. — Prihod v Ljubljano (južni kolodvor) ob 9. uri 55 minut zvečer.

— (Za živinorejce na Goriškem) Kmetijsko društvo v Gorici je sklenilo, nakupiti z denarno podporo kmetijskega ministerstva nekoliko koroških bikov belanskega plemena (Möllthal), kateri se bodo oddali v političnem okraji tolminskem, v sodnijskem okraji kanalskem in v nekaterih drugih goriških občinah v okolici Goriški. Prošnje za bike naj se do 15. avgusta t. l. določijo. Živinorejci, katerih prošnam se bode ugodilo, se bodo morali zavezati, da spolnijo vsa pravila in pogoje, ki se nahajajo v pogodbi.

— (Akad. društvo „Triglav“) volilo si je v svojej zadnji izredni seji v odbor sledeče gospode: Fran Gestrin, stud. phil., predsednik; Pet. Defranceschi, stud. med., podpredsednik; Radov. Repič, stud. med., tajnik; Josip Treiber, stud. med., blagajnik; Mato Mrate, stud. jur., knjižničar; Josip Rakež, stud. med. in Fr. Sajnkovič, stud. jur., namestnika.

— (Vabilo k veselici,) katero priredijo Mariborski dijaki pod vodstvom gimnazijskih abiturijentov dne 21. avgusta 1887. l. v Št. Jurji ob južni železnici v gosp. Nendlnovi gostilni. Ustoppnina za osobo 50 kr. Čisti dohodek je namenjen društvu „sv. Cirila in Metoda“. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vspored: 1. A. Foerster: Pobratimija, zbor. 2. Pozdrav. 3. Dr. B. Ipavic: Dijaška, zbor. 4. J. Mayer: Tičica gozdna, čveterospjev. 5. Slavnostni govor. 6. A. Nedved: Domovini, zbor. 7. Dr. G. Ipavic: Molitev slov. dijaka. 8. Samospjev s spremeljevanjem na glasoviru (bariton). 9. Deklamacija. 10. A. Hajdrih: Mornar, zbor. Prosta zabava in ples.

— (Za otroški vrt v Podgori) pri Gorici je razpisana služba vrtnarice. Vrt se odpre dne 1. septembra t. l. Letna plača za učiteljico določena je na 300 gld. Prošnje do 28. t. m. na županstvo v Podgori.

— (Razpisana) je služba družega učitelja na dvorazrednici v Črnomlju. Plača 400 gld. Prošnje do 15. avgusta t. l. Dalje je razpisana: Služba 4. učitelja v Šmartinu pri Litiji. Plača 400 gld. in stanovanje. — Služba učitelja na jednorazrednici v Dolu. Plača 400 gld., službena priklada 30 gld. in stanovanje. — Služba 2. učitelja v Velikem Gabru. Plača 400 gld. in stanovanje. — Služba 2. učitelja na Vačah. Plača 400 gld. — Služba 3. učitelja v Št. Vidu pri Zatičini. Plača 450 gld. — Služba učitelja na jednorazrednici pri sv. Lamprehtu Pl

400 gld. službena priklada 30 gld. in stanovanje. — Prošnje do 5. avgusta t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Postojina 17. julija. Pri današnjem volilnem shodu, kateremu je predsedoval nadžupan Vičič, postavili so Postojinci kandidatom za deželni zbor kranjski k volitvi dne 9. avgusta t. l. gospoda Alojzija Kraighera, posestnika, trgovca in podžupana v Postojini.

Inomost 19. julija. Cesar Viljem zjutraj ob 9. uri, ko je zajutrkoval in rešil došla pisma, odpotoval v Leud, oziroma v Gastein. Videlo se je, da je izvrstno ponočno spanje cesarja okrepčala. Namestniku nasproti izrekel je upanje, da mu bodo toplice v Gasteinu zopot okrepčale zdravje.

Dunaj 18. julija. V Brindisi, Cataniji, Leccu, Ischii, Livornu, Parmi, na otokih Chios, Rhodos, na Kreti, v Smirni danes potres. Iz Etné vzdiga se gost dim.

Inomost 18. julija. Nemški cesar, kateroga je bavarski princ regent v Bregenci pozdravil, odpeljal se je ob 5. uri od tam in se pripeljal ob 9. uri zvečer v Inomost, kjer ga je na kolodvoru namestnik vsprejel. Cesar opirajoč se na palico šel je k vozu in se odpeljal v hotel Tirol. Občinstvo ga je pozdravljalo.

Pariz 18. julija. Zbornica poslancev vsprejela s 329 proti 118 glasom načrt zakona o poskusni mobilizaciji. V generalni debati je Cavaignac pobijal koristnost mobilizacije, vojni minister pa jo je zagovarjal in konstatoval, da bode obsezala samo 20.000 mož in 10.000 konj.

Carigrad 17. julija. Danes zjutraj ob 9. uri 40 minut bil na Chiosu in v Smirni lahek, na otokih Rhodos in Kreta pa hud potres. Na Rhodonu razklal je potres nekaj trdnjavskega zidovja in več dimnikov, v mestu Canea poškodovanih je več hiš. V Candiji je jedna osoba strahu umrla.

Razne vesti.

* (Na Dunaji) zaprli so pretekli petek podčastnika Zaleskega, brata onega poštnega uradnika, ki je nad 150.000 gld. ukrad in ubežal. Našli so pri njem v kovčegu 31.230 gld. in dva potna lista v inozemstvo. Najdena velika vsota je dokaz, da je bil v zvezi z ubežnim bratom, kateremu je baje preskrbel vojaško obleko, v kateri je kot dopustnik jo srečno popihal čez mejo. Kakor se z Dunaja javlja, upajo dotična oblastva, da je defraudant Zaleski v nekem ameriškem pristanišču tudi že prišel pravici v pest.

* (Strah pred atentati) zavladal je tudi v Nemčiji. Ko se je pretekli četrtek cesar Viljem vozil iz Koblenca v Kostnico, bili so ob vsej progi nastavljeni železnični stražniki, žandarmi in policaji, sploh vsa oborožena sila, kolikor jo je bilo dobiti. Pred vlakom cesarjevim odpeljal se je drug vlak z vagoni prvega in drugega razreda, ki je vozil jednako hitro in bil ravno tako razsvetljen, kakor cesarjev vlak, da bi za slučaj atentata prevaril zločince. Oblastva bila so v velikih skrbeh, zlasti ko so poizvedela, da so se delili brezimni listki, v katerih se je naznanjala ura, kedaj se bode cesar mimo vozil. Čuje se, da so več socialistov zaprli.

* (Posnemanja vredno.) V Teksasu v Ameriki je mesto Rising-Sun, v katerem se je pripetil naslednji dogodek. V tem mestu živela je rodbina, ki je jako nemarno obdelovala svoja polja. Kar pride nekega dne nad njo dvajset sosedov ter rodbino prisili, da je njive še jedenkrat orala in obdelala. Zagrozili so jim ob jednem, da jih bodo spodili, če ne bodo pridni, kajti, rekli so, — lenuhov ne trpimo.

Naznanilo.

Gospodom članom pevskega zbora čitalniškega podpisani odbor uljudno naznanja, da prestanejo pevske vaje čitalniškega zbora do 4. avgusta. Takrat se zopet snidejo gospodje pevci k vaji za veselico, katera se bode priredila na čast češkemu gostom. Pevski odbor.

Poslano.

Uzor hitrosti in natančnosti dnevniškega poročanja.

Gospod Štefan Starman, roj. 21. decembra 1843. l. v Spodnji Besnici pri Kranju na Kranjskem; v mašnika posvečen v Gorici 1. septembra 1872 l., je umrl 3. aprila t. l. v Sedlu. Pokojnik je kaplanoval v Bolci, vikaroval v Orehku pri Cirknem in naslednje dni svojega bivanja v Sedlu pri aridu. Ostal je on vsem znanec, prijateljem

in vernim, katerim je on pastiroval, v blagem spominu. Nekak tako poročala je tudi „Soča“ ob svojem času. — „Slovenec“ pa od 2. julija t. l. — to je uprav 3 mesece po prestavljeni Starmanovem v večnost javlja v domačih novicah: Štefan Starman, vikarij v Kobaridu, je te dni umrl. — To poročam samo v razjasenje Slovencev vesti vsem obilnim znancem in prijateljem Štefanovim v Kranjski, katerim „Soča“ ne dohaja.

Častilec pokojnikov.

Javna zahvala.

Podpisani odbor šteje si v preprijetno dolžnost, izrekati najtopleje zahvalo vsem onim, ki so na jeden ali drugi način k napravi društvene zastave, in k veselici v to svrhu pripomogli, v prvi vrsti slavnemu Ljubljanskemu Sokolu, slavni Čitalnici Ljubljanski, slav. Čitalnici v Šiški za deputacijo, posebno gospodičnim pevkom in gg. pevcom za prijazno sodelovanje pri koncertu, dalje slav. Čitalnici v Kranji, Čitalnici v Kamniku, pevskemu društvu „Liri“ v Kamniku, Bralnemu društvu v Železnikih za deputacijo, prostovoljni požarni brambi z Viča; vsem darovateljem krasnih dobrotov za bazar, za prostovoljne darove za zastavo, gosp. Foersterju za krasno skladbo slavnostne kantate, za mnogobrojne brzojavke, ter slav. Ljubljanskemu občinstvu za izkazane simpatije o tej priliki in mnogobrojno udeležbo pri veselici, gospem in gospodičnam za krasne šopke, s katerimi so obsipale častite goste in nas, deputaciji veteranov za Kranjsko.

Odbor slov. del. pevskega društva „Slavec“.

Sigurno zdravljen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetje A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (19-5)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-83)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

17. julija.

Pri **Hartmann**, Friedrich, Austerlic z Dunaja. — Pavlinovitz iz Prage — Likošer iz Kremza — Tanzer iz Gradača. — Kalivoda iz Velike Kaniže. — Gruden iz Idrije. — Burger iz Idrije. — Dr. Maninar iz Trsta. — Gotthardi z Reke. — Kovnich iz Istre. — Homann iz Radovljice.
Pri **Mattot**: Braun, Traub, Bruner, Oberländer z Dunaja. — Pipp iz Blač. — Landa iz Budimpešte
Pri **bavarskem dvornu**: Lieben iz Trsta. — Lanzer iz Kočevja
Pri **južnem kolodvoru**: Donnemüller iz Rudolfovoga. — Neugebauer iz Pulja
Pri **avstrijskem cesarji**: Wernig iz Beljaka. — Schieu z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
16. julija.	7. zjutraj	737-18mm.	24.8° C	sl. szh.	jas.	3-1 mm.
	2. pop.	734-75mm.	29.6° C	z. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	737-22mm.	20.8° C	sl. jz.	dež.	dežja.
17. julija.	7. zjutraj	736-96mm.	18.8° C	sl. vzh.	obl.	0.6 mm.
	2. pop.	737-05mm.	22.4° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	737-06mm.	19.4° C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 25.1° in 20.2°, za 6.0° in 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 19. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.50	gld. 81.55
Srebrna renta	83.10	83.10
Zlata renta	113.30	113.20
5% marena renta	96.70	96.70
Akcije narodne banke	887.00	885.00
Kreditne akcije	281.20	281.40
London	126.40	126.35
Srebro	—	—
Napol.	10.02	10.01 1/2
C kr. cekini	5.98	5.98
Nemške marke	62.10	62.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	101	10
Ogerska papirna renta 5%	87	50
5% štajerske zemljiše. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gld. u. v.	228	40

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša ljubljena sestra, oziroma svakinja, gospodična

IVANA PEČNIK,

danes ob 4 1/2. uri zjutraj, po dolgi bolezni, v 29. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage ranjce bo v četrtek dne 21. t. m. ob 7. uri zjutraj od hiše št. 29 pri Urbančku.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v cerkvi na Ježici.

Predraga ranjka naj ostane vsem sorodnikom, prijateljem in znancem v blagem spominu.

Na Ježici, dne 19. julija 1887.

Franjo, Janez in Alojzij Pečnik, brajce.

Marija Snoj, roj. Pečnik, sestra.

Anton Snoj, svak.

(520)

Svarilo!

Podpisani naznanja, da ne plača nobenega dolga za svojim sinom Janezom, niti nikakršne kupčije ne potrdi.

V Vogljah, dne 17. julija 1887.

Martin Žumer, posestnik.

(517)

Na c. kr. pošti Ig (Brunndorf) ponuja se mesto

ekspeditorice,

najljubše, ako tudi brzojav razume. — Ponudbe na gosp. A. Kocmur-ja, Studenec (Brunndorf). (514-1)

Dober kovašk pomočnik,

ki je tudi podkovstva več, se takoj vsprejme.

Natančneje pove (512-2)

Jarnej Zavrtnik v Dol. Logatci.

Magacin

in hlev za 3 konje, kamra, šupa za vozove in dva prostora za seno se odda o sv. Miheil.

Natančneje se izve sv. Petra nasip št. 35, I. nadstropje. (513-1)

Prestavljenje sejma.

Z dovoljenjem visoke c. kr. deželne vlade je sejem v Žireh, ki je imel biti na 16. dan marca t. l., za letos

prestavljen na 6. avgusta t. l.

Županstvo v Žireh,

dne 17. julija 1887.

(508-2)

J. Kavčič, župan.

P. n. občinstvu priporočam svojo zalogo sledečega blaga po najnižjih cenah, in sicer:

žagance in plohe smerekove, jelkove, borove in mecesnove vsake mere in vrste, drva 24", 30", 38" dolga, opeko za zid in streho, pesek za zidanje in apno ugašeno, dolomit-pesek za posipanje i. t. d. (393-8)

Z odličnim spoštovanjem

IVAN PETERCA.

Denar, ki se more vrniti v majhnih mesečnih obrokih, realno, diskretno in po ceni, toda le 300 gld. in več dobé na posodo kavaliriji, častniki, industrijci, posestniki graščin, hiš in zemljišč, profesorji, zdravniki, uradniki, učitelji, trgovci in osebe, ki imajo pravico do pokojnine in dedščine, duhovniki in dame tu in na deželi. Naslov: F. Gurré, kreditni zavod, Gradec.

Išče se pod dobrimi pogoji

kovač,

kateri razume tudi živinozdravništvo in ima obe skušnji. Oženjen ima prednost. — Ponudbe vsprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (518-1)

Takoj delujejo. Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpadlih in ostveh lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Eduardu Mahr-u, v Trstu A. Prazmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristofoletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradci: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orientalsko lepčilno sredstvo, ki naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija! (251-7)

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani cenit sledeče knjige:

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kršinič. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mälovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni govori.

Tri deli v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler. — Ženstvo v slovenski narodni pesni. Govoril drd. Ivan Tavčar. — Jeanne d'Arc, devica orleanška. Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holderis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

BRATA EBERL

prodajata najboljši in najcenejši

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-124)

LJUBLJANA. Za franciškansko cerkvijo, v hiši LJUBLJANA. gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.